

Dosarul nr. 2ra-1553/20

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) Vl. Schibin

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, O. Mironov, D. Stănilă

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Martîniuc Oxana și
avocatul Aliona Rusnac în interesele Nataliei Martîniuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Martîniuc Natalia
împotriva Oxanei Martîniuc cu privire la repararea prejudiciului material și moral
și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, prin care s-a admis
apelul declarat de Martîniuc Natalia și s-a modificat hotărârea Judecătoriai Bălți,
sediul Central din 06 septembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 12 decembrie 2018, Martîniuc Natalia a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Oxanei Martîniuc cu privire la repararea prejudiciului material
și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Martîniuc Natalia a menționat că la data de
09 noiembrie 2017, de către Procuratura Fălești a fost emisă ordonanța privind
examinarea cazului contravențional, prin care Martîniuc Oxana a fost recunoscută
vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 69 alin. (1) și 78 alin. (1) din
Codul contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime
de 10 unități convenționale și respectiv 20 de unități convenționale.

Astfel a invocat că Martîniuc Oxana a fost recunoscută vinovată pentru faptul
că la data de 23 octombrie 2017, a intrat în casa sa fără acordul său, i-a tăiat părul
și i-a sustras telefonul mobil, fiindu-i aplicate lovituri și numită cu cuvinte
necenzurate.

Deci a relatat că în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâtei, i-a fost cauzat
prejudiciu material în legătură cu tratamentul suportat în sumă de 6 863,75 de lei,

la fel fiind nevoită să procure un alt telefon mobil în sumă de 7 905 lei, precum și cheltuieli de asistență juridică în cadrul procesului penal în mărime de 3 600 lei.

Totodată, a specificat că i-a fost cauzat prejudiciu moral, care s-a manifestat prin suferințe fizice și psihice.

Reclamanta Martîniuc Natalia a solicitat încasarea de la Martîniuc Oxana a sumei totale de 16 068,75 de lei cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 06 septembrie 2019, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Martîniuc Natalia.

S-a încasat de la Martîniuc Oxana în beneficiul Nataliei Martîniuc suma de 3 146,05 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la Martîniuc Oxana în beneficiul statului suma de 250 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, s-a admis apelul declarat de Martîniuc Natalia, s-a modificat hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 06 septembrie 2019 în partea încasării prejudiciului material, acesta fiind majorat de la suma de 3 145,05 lei pînă la suma de 5 145,05 lei.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

S-a încasat de la Martîniuc Natalia în beneficiul Oxanei Martîniuc suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că pretențiile privind încasarea despăgubirii pentru prejudiciul material, suportat sub forma cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2100 lei și 1500 lei, instanța de fond nu le-a reținut considerându-le nejustificate pentru a fi recuperate.

La caz, instanța de apel a constatat că avocatul Rusnac Aliona a întocmit plângerile și a participat la examinarea acestora reprezentând interesele Nataliei Martîniuc, pentru care i s-a achitat suma de 2 100 lei, fapt confirmat prin bonul de plată din 28 decembrie 2017 și suma de 1 500 lei conform bonului de plată din 26 iunie 2018, iar reieșind din faptul că instanța a admis doar plângerea din 18 decembrie 2018, ordonanța din 09 noiembrie 2017 rămânând în vigoare și a generat sancționarea contravențională și executarea pedepselor aplicate Oxanei Martîniuc, astfel a considerat necesar de a compensa reclamantei aceste cheltuieli, doar că în mărime parțială, ținând cont de volumul de lucru efectuat de avocat confirmat prin probatoriul justificativ anexat în acest sens.

Astfel instanța de apel a stabilit că prejudiciul material încasat de prima instanță urmează a fi majorat de la 3 145,05 lei la suma de 5 145,05 lei.

La 04 septembrie 2020, Martîniuc Oxana, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Martîniuc Oxana, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, precum și a apreciat în mod arbitrar

probele, astfel examinând cauza unilateral, neobiectiv, pronunțând în acest mod o decizie vădit neîntemeiată.

La fel, a reiterat că sancționarea contravențională nu a fost generată de contestațiile ordonanței de către reclamantă, or, prin plângerile sale, reclamanta a solicitat tragerea la răspundere penală, pe când a fost trasă la răspundere contravențională, fapt ce nu poate fi calificat ca câștig de cauză.

La 24 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Rusnac Aliona, a depus în interesele Nataliei Martîniuc cerere de recurs împotriva deciziei instanței de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurenta Martîniuc Natalia, în motivarea recursului a invocat că suma de 3 000 lei dispusă spre încasare cu titlu de prejudiciu moral este o sumă mizeră în raport cu suferințele psihice suportate.

De asemenea, a menționat că telefonul mobil a fost ridicat de către organul de urmărire penală și restituit peste o perioadă îndelungată de timp, fiind nevoită să procure unul nou.

Astfel consideră că urmează a fi încasat și prejudiciul material pentru procurarea telefonului.

Totodată, a invocat dezacordul cu soluția instanței de apel prin care s-a încasat în beneficiul Oxanei Martîniuc suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei în instanța de apel.

La 26 septembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimetei copia recursului, fiind recepționat de către Martîniuc Natalia la data de 30 septembrie 2020, potrivit avizului de recepție (f.d. 156).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 07 iulie 2020, iar la data de 12 august 2020, părțile au recepționat decizia motivată a instanței de apel, conform avizelor de recepție (f.d. 135-136).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarat la 04 septembrie 2020 de către Martîniuc Oxana și la 24 septembrie 2020 de către Martîniuc Natalia, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Martîniuc Oxana și avocatul Aliona Rusnac în interesele Nataliei Martîniuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Martîniuc Oxana și avocatul Aliona Rusnac în interesele Nataliei Martîniuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru